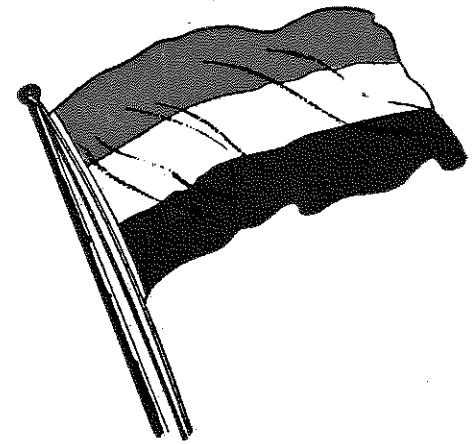

**IK SNAK
NAAR
DEN DAG VOL**

**VAN ROOD
WIT EN BLAUW**

IK SNAK
NAAR DEN DAG
VOL VAN
ROOD, WIT EN BLAUW

*Ik snak
naar den dag
vol van
Rood, Wit en Blauw*

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN

J. N. VOORHOEVE - DEN HAAG

1946

INHOUD

	blz.
1 Ik snak naar den dag vol van rood, wit en blauw	13
2 Holland, Heer, hebt Gij geschapen	16
3 Houd moed mijn dierbaar vaderland	18
4 Neen, 't was geen vlucht	20
5 In Holland staat een huis	22
6 O Jezus, als ik U aanschouw	25
7 Zij kunnen mij niet vangen	27
8 De wind waait aan door de verlaten straten	28
9 Die hier van goede wille zijt	30
10 Juicht nu, dankt God!	33
11 Wilhelmus van Nassauen	34
12 Als David moest vluchten	36
13 Wij willen Holland houden	38
14 Wij leven vrij, wij leven blij	40
15 Wien Neerlandsch bloed door d'adren vloeit	42
16 Alle man van Neerlands stam	44
17 O schitterende kleuren van Nederlands vlag	46
18 In naam van Oranje doe open de poort	48
19 't Is plicht, dat ied're jongen	50
20 Grauw is uw hemel	52
21 Waar de blanke top der duinen	54
22 Heb je van de zilveren vloot wel gehoord	56
23 Wie gaat mee, over zee	59
24 Ferme jongens, stoere knapen	61
25 De kabels los, de zeilen op	63
26 Boven Gent rijst eenzaam en grijsd	65
27 Ik hoor trompetten klinken	68
28 Heere, keere van ons af	69
29 O God, Die droeg ons voorgeslacht	71
30 Een jaar zinkt in der tijden nacht	72
31 Het leven is een krijgsbanier	73

32	Is de nood zoo hoog gerezen	74
33	Neem, Heer, mijn handen beide	76
34	Wat de toekomst brengen moge	77
35	Een vaste burcht is onze God	79
36	O Heer, Die daar des hemels tente spreidt	81
37	Wilt heden nu treden	83
38	Komt nu met zang	85
39	Dankt, dankt nu allen God	86
40	Gelukkig is het land	88
41	'k Wil U, o God, mijn dank betalen	89
42	Groote God, wij loven U	91
43	Hallelujah, eeuwig dank en eere	92

ALPHABETISCHE INHOUDSOPGAVE

	blz.
Alle man van Neerlands stam	44
Als David moeste vluchten	36
Boven Gent rijst eenzaam en grijsd	65
Dankt, dankt nu allen God	86
De kabels los, de zeilen op	63
De wind waait aan door de verlaten straten	28
Die hier van goede wille zijt	30
Een jaar zinkt in der tijden nacht	72
Een vaste burcht is onze God	79
Ferme jongens, stoere knapen	61
Gelukkig is het land	88
Grauw is uw hemel	52
Groote God, wij loven U	91
Hallelujah, eeuwig dank en eere	92
Heb je van de zilveren vloot wel gehoord	56
Heere, keere van ons af	69
Het leven is een krijgsbanier	73
Holland Heer, hebt Gij geschapen	16
Houd moed, mijn dierbaar vaderland	18
Ik hoor trompetten klinken	68
Ik snak naar den dag vol van rood, wit en blauw	13
In Holland staat een huis	22
In naam van Oranje, doe open de poort	48
Is de nood zoo hoog gerezen	74
't Is plicht, dat ied're jongen	50
Juicht nu, dankt God	33
Komt nu met zang	85

Neem, Heer, mijn handen beide	76
Neen, 't was geen vlucht	20
O Jezus, als ik U aanschouw	25
O God, Die droeg ons voorgeslacht	71
O Heer, Die daar des hemels tente spreidt	81
O schitterende kleuren van Nederlands vlag	46
Waar de blanke top der duinen	54
Wat de toekomst brengen moge	77
Wie gaat mee, over zee	59
Wien Neerlandsch bloed door d'adren vloeit	42
Wilhelmus van Nassauen	34
'k Wil U, o God, mijn dank betalen	80
Wilt heden nu treden	83
Wij leven vrij, wij leven blij	40
Wij willen Holland houden	38
Zij kunnen mij niet vangen	27

1. IK SNAK NAAR DEN DAG VOL VAN ROOD, WIT EN BLAUW

Ik snak naar den dag, vol van Rood, Wit en Blauw met den

zwier van O-ran-je er-bo-ven. Ik snak naar 't Wil-hel-mus, zijn

hou en zijntrouw, waar-in Hol-land-ers kunnen ge-loo-ven. Ik

snak naar een ech-te Hol-land-sche krant, die haar

2. Ik snak naar het uur, dat het valsche gehuid
Van dien valschen profeet zal verstommen,
En 't geweld van dien satan zal worden gestuit
En geen rug er zich meer voor zal krommen.
Ik snak naar den dag, dat het vuigste verraad
Door het vuigste geboefte bedreven,
Aan de galgen dan boet zijn on-Hollandsche daad,
En zijn laatste uur dan zal beleven.

Ik snak naar het uur, dat de stad Rotterdam,
De „Cultuurdaad” zal worden gewroken,
Die dat duivelsch gebroed tegen haar ondernam,
En haar puinhoopen nu nog doet rooken.
Ik snak naar den dag, dat de laatste Germaan,
Zonder „Sieg”, zonder „Heil” naar zijn Heimat zal gaan,
En zijn giftige vlag, die ons land thans besmeurt,
Als een vunzig vod door de goot wordt gesleurd.

Ik snak naar dien dag, dat hij kome heel gauw,
Ik snak naar den dag vol van Rood, Wit en Blauw.

2. HOLLAND, HEER, HEBT GIJ GESCHAPEN

Woorden van A. den Doollaard.

Holland, Heer hebt Gij ge-scha-pen. Hol-land leeft door U - we macht.

Hol-land draagt een leeuw in 't wa-pen. Hol-land kreeg van U zijn kracht

Hol-land had de zee tot moe-der Hol-land heeft een rein bla-zen.

Hol-land bouwt op zijn be-hoe-der Hol-land hand-haast fier en koen.

2. Holland, Heer, kreeg Uwe gaven,
Holland leeft voor liefde en recht
Holland zal zijn afkomst staven,
Holland lijdt, tot Gij beslecht.
Holland bidt met stil vertrouwen,
Hollands hart beukt immer aan,
Holland zal zijn leed verstouwen,
Holland dooden, 't zal niet gaan.

3. HOUD MOED, MIJN DIERBAAR VADERLAND

Houd moed, mijn dier - baar va - der - land ver - saag niet in den

nood, eens zal het uur der wra - ke slaan eens breekt de dag der

vrij - heid aan waar - voor uw zo - nen zijn ge - gaan tot

in den hel - den - dood tot in den hel - den - dood.

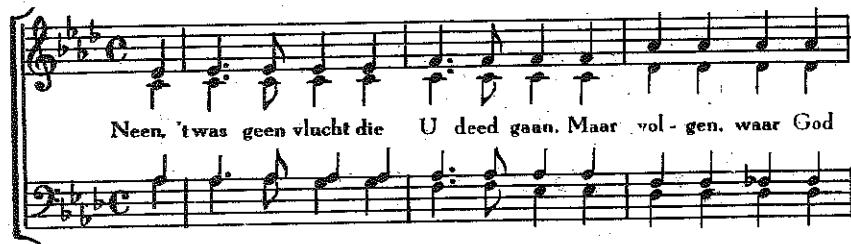
2. Blijf steeds uzelf, mijn vaderland,
Bewaar uw eigen aard.
Houd zuiver steeds uw taal en bloed
En zorg dat geen barbarenvoot
Uw liere hoofd ooit knigen doet,
Dan zijt g'uw vrijheid waard.

3. Laat geen gebrek, mijn vaderland,
Laat honger, smart, noch pijn,
Verslappen ooit den vrijen geest,
Die steeds uw erfdeel is geweest,
Laat geen geweld u zien bevreesd,
Geen vijand krijg' u klein!

4. Gedenk altijd, mijn vaderland,
Wat het u heeft gebracht
Het hunnenvolk, met bloed besmeurd,
Dat trapt en moordt en goed verbeurt,
Uw beste mannen medesleurt,
Uw eerlijk recht verkracht.

4. NEEN, 'T WAS GEEN VLUCHT

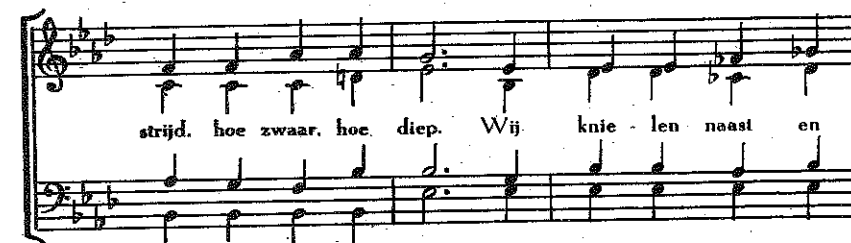
Woorden van Ds. W. L. Welter.

Neen, 't was geen vlucht die U deed gaan. Maar vol - gen, waar God

riep: 'k Vraag niet, wat in U is door - staan, Een

strijd, hoe zwaar, hoe diep. Wij knie - len naast en

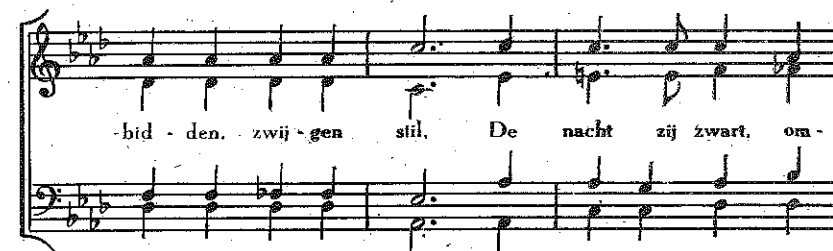
met U neer, Tot God den blik, de hand: Geef

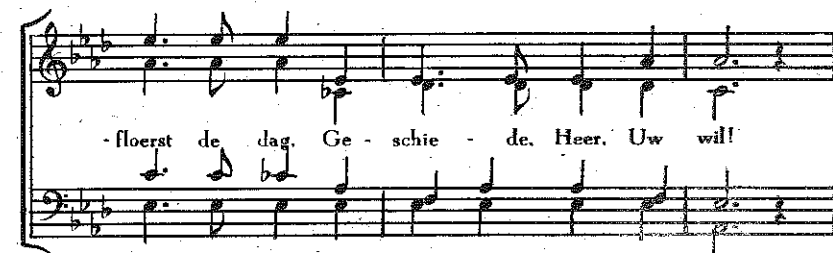
Neer - land aan O - ran - je weer, O - ran - je aan Ne - der -

-land. En ko - me dan, wat ko - men mag, We aan -

-bid - den, zwij - gen stil, De nacht zij zwart, om -

-floerst de dag, Ge - schie - de, Heer, Uw will'

5. IN HOLLAND STAAT EEN HUIS

Woorden van Anth. Donker.

Ver en 1. 2. 3 en 4

De wei - den blin - ken in de zon. De

sloo - ten strak en recht. — O dat het weer = vrij

aad - men kon. Mijn land. mijn land ge - knecht!

2. Want leven kan een volk alleen
Op eigen ademtocht.
Mijn land, waar moet het met u heen,
Zoo wreed, zoo zwaar bezocht.

3. De joden aan het volk ontrukkt,
De bloem terecht gesteld.
De eigen geest diep onderdrukt,
De handel gansch ontsteld.

4. Het volk vernederd en verarmd,
De welvaart snel verteerd.
De haardsteê weldra onverwarmd,
Wat recht was slecht beheerd.

Vers 5

Maar wie den eed kent en den smaad. Hij

vreest niet voor den Pruis. Hij weet. al breekt men

al wat staat: In Hol - land staat een huis.

6. O JEZUS, ALS IK U AANSCHOUW

Woorden van Prof. Dr Titus Brandsma.

O Je - sus, als ik U aan - schouw, dan

leeft weer dat ik van U hou. En dat ook Uw hart

mij be - mint nog wel als een bij - zon - d'ren vriend.

2. Al vraagt mij dat meer lijdensmoed,
Och, alle lijden is mij goed,
Omdat ik daardoor U gelijk.
En dit de weg is naar Uw Rijk.

3. Ik ben gelukkig in mijn leed,
Omdat ik het geen leed meer weet,
Maar 't alleruitverkorenst lot,
Dat mij vereent met U, o God.

4. Och, laat mij hier maar stil alleen,
Het kil en koud zijn om mij heen,
En laat geen menschen bij mij toe:
't Alleen zijn word ik hier niet moe.

5. Want Gij, o Jezus, zijt bij mij;
Ik was U nimmer zoo nabij.
Blijf bij mij, bij mij, Jezus, zoet,
Uw bijzijn maakt mij alles goed.

7. ZIJ KUNNEN MIJ NIET VANGEN

Zij kun-nen mij niet van - - - gen, al is mijn li - - chaam

hier, mijn geest volgt mijn ver - lan - - - gen, mijn li - chaam slechts is

hier. En zelfs als ze dat ne - - - men, wat nood is er dan

nog? Mijn geest zweeft vrij-er, he - - - nen en vindt zijn wo - ning toch.

8. DE WIND WAAIT AAN DOOR DE VERLATEN STRATEN

(s- Gravenhage 1943)

Woorden van K. H. R. de Josselin de Jong.

De wind waait aan door de ver - la - ten stra - ten, En

zoekt en vindt de ou - de hui - zen niet, En

zoekt en vindt slechts steen - kou - de ge - la - ten

Sta - rend in ziel - be - klem - mend - stom ver - driet.

2. Waar menschen woonden staan geschonden muren,
En zwarte gaten blakeren den grond, —
Hoe lang, o God, moet deze schennis duren,
Waarvoor ons murwe hart geen woorden vond?

3. Waar menschen woonden zwerven brokken steenen,
En scherven kaatsen duizendvoudig het licht, —
Waarom, o God, zijt Gij hún niet verschenen,
Die voor een duivelsch drijven zijn gezwich?

4. Waar menschen woonden liggen roest en palen,
En klimop-arabesk rankt langs het puin, —
Zal nu, o God, elk menschenpaar weer dwalen,
Onwaardig Uw aanvankelijken Tuin?

5. De wind waait aan door de verlaten straten,
En zoekt en vindt niet waar de stad begon ...
En zoekt en vindt slechts maskers van gelaten,
En doodenakkers tot den horizon ...

9. DIE HIER VAN GOEDEN WILLE ZIJT

Die hier van goe-den wil-le zijt En gansch-lijk on-be-

smet Met 't et-trend kwaad van het ver-raad Dat

al om spo-ren zet. Wijst af het lok-aas dat men

biedt Gunt hun geen duim geen voet. O Ne-der-land, let

op uw saeck. Schuwt Pruis en Mus-sert-broed.

2. Staat met een harde, vaste trouw
Op uw bedrukt domein,
Bedenkt dat hongersnood en kou
Uw beste makkers zijn
In dezen strijd en weest toch niet
Bedacht om geld of goed...
Veracht het zinneloos gebral
Van Pruis en Mussertbroed.

3. Spuwt nu de laffe lauwen uit
In hunnen kleinen nood,
Die heulen met 't vervloekte tuig
Ter wille van wat brood,
Ter wille van een vrijheid, die
Ook zoo niet is behoed,
Omdat zij enkel slaven zijn
Van Pruis en Mussertbroed!

4. Geloofst hen niet, geloofst hen niet,
Hun eeden noch hun woord!
Wat gisteren werd toebeloofd
Blijft morgen onverhoord.
Geloofst alleen het eigen hart
En 't rebelleerend bloed,
Dat hunkert naar den laaisten dag
Van Pruis en Mussertbroed.

5. Merkt hoe het rijk en kost'lijk land
Allengs gebrandschat wordt,
Hoe dat een grauwn en zwarte plaag
Zich vraatziek daarop stort,
En teistrend vreet aan dit gebied
In zijnen euvelmoed,
De horde, die hier wordt gevormd
Door Pruis en Mussertbroed.

6. Zeg het — o vogel in den nacht,
Die langs mijn venster vliedt —
Aan d'onzē, die op vrijen grond
Niet hooren dit, mijn lied;
Zeg hun: het land leeft in ons hart,
Zoo 't hart ook krimpt en bloedt,
Dat elk man hier den dood begeert
Van Pruus en Mussertbroed.

7. Zeg hun — o vogel in den nacht:
't Reveil der rebellie
Zal overal worden verstaan,
Van Scheldemonst tot Vlie.
En dat zij bidden voor het lot
Van hem, die sterven moet,
Maar stervend nog de woorden slankt:
Doodt Pruus en Mussertbroed.

10. JUCHT NU, DANKT GOD.

Jubiloso

Jucht nu, dankt God den Heer. Onz' woon-stee is weer vrij!

Blij klink' de feest-zang weer. Ver- lost van dwing- lan- dij! Fier

ee- ren won-ze strij- ders. Wij dan- ken on- ze be- vrij- ders

Weg al- le vee- te- en schei- ding in 't ee- ne Va- der- land O-

ran- je bin- de- en volk te zaam. ge- lei- de ons hand in hand.

11. WILHELMUS VAN NASSAUEN

Vermoedelijk woorden van
Marnix van St. Aldegonde.

Fransche melodie, lezing: Valerius.
(Harmonisatie: Johanna Wagenaar.)

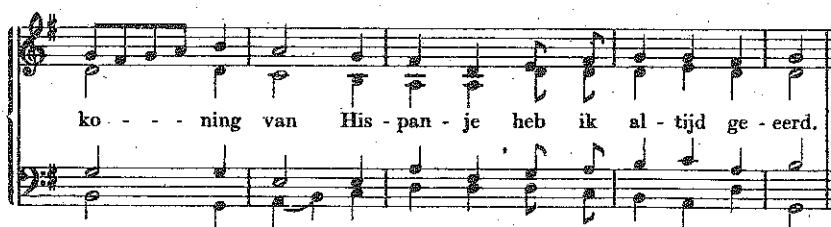
1. Wil - hel - mus van Nas - sau - en ben ik van duit - schen bloed, het

va - der - land ge - trou - we blijf ik tot in den dood. Een

prin - ce van O - ran - je ben ik vrij on - ver - veerd, den

ko - - - ning van His - pan - je heb ik al - tijd ge - eerd.

Vers 1 duitschen = nederlandschen.

2. In Godes vrees te leven
heb ik altijd betracht,
daarom ben ik verdreven,
om land, om luid' gebracht.
Maar God zal mij regeeren
als een goed instrument,
dat ik zal wederkeeren
in mijnen regiment.
3. Lijdt u, mijn onderzaten,
die oprecht zijt van aard,
God zal u niet verlaten,
al zijt gij nu bezwaard.
Die vroom begeert te leven
bidt God nacht ende dag,
dat Hij mij kracht wil geven,
dat ik u helpen mag.
4. Lijf en goed altezamen
heb ik u niet verschoond;
mijn broeders, hoog van namen,
hebben 't u ook vertoond:
Graaf Adolf is gebleven
in Friesland in den slag;
zijn ziel in 't eeuwig leven
verwacht den jongsten dag.
5. Edel en hoog geboren
van keizerlijken stam,
een vorst des rijks verkoren,
als een vroom Christenman
voor Godes woord geprezen,
heb ik vrij, onversaagd,
als een held zonder vreezen
mijn edel bloed gewaagd.
6. Mijn schild ende betrouwen
zijt Gij, o God, mijn Heer!
Op U zoo wil ik bouwen,
verlaat mij nimmermeer!
Dat ik toch vroom mag blijven,
uw dienaar t' aller stond:
de tirannie verdrijven,
die mij mijn hart doorwondt.
7. Van al die mij bezwaren
en mijn vervolgers zijn,
mijn God, wil toch bewaren
den trouwen dienaar dijn;
dat zij mij niet verrassen
in hunnen boezen moed,
hun handen niet en wasschen
in mijn onschuldig bloed!

Vers 2 om land, om luid' gebracht = beroofd van land, van volk; regiment = regeering; Vers 3 lijdt u = weest lijdzaam, hebt geduld; „helpen mag”: mag = vermag = kan; Vers 4 lijf = leven; Vers 6 vroom betekent ook: dapper; Vers 7 boezen moed = boos gemoed.

12. ALS DAVID MOESTE VLUCHTEN

(Vervolg van Wilhelmus van Nassauen.)

8. Als Da-vid moes-te vluch-ten voor Sa-ul den ti-ran, zoo

heb ik moe-ten zuch-ten met me-nig e-del-man. Maar

God heeft hem ver-he-ven ver-lost uit al-ler nood, een

ko-nink-rijk ge-ge-ven in Is-ra-el zeer groot.

9. Na 't zuur zal ik ontvangen
van God den Heer dat zoet;
daarnaar zoo doet verlangen
mijn vorstelijk gemoed:
dat is, dat ik mag sterven
met eeren in dat veld,
een eeuwig' rijk verwerven
als een getrouwe held.

10. Niets doet mij meer erbarmen
in mijnen wederspoed,
dan dat men ziet verarmen
des konings land en goed;
dat u de Spanjaards krenken,
o edel Neerland zoet,
als ik daaraan gedenke,
mijn edel hart dat bloedt.

11. Als een prins opgezeten
met mijner heires kracht,
van den tiran vermeten,
heb ik den slag verwacht,
Die, bij Maastricht begraven,
bevreemde mijn geweld;
mijn ruiters zag men draven
zeer moedig door dat veld.

12. Zoo het de wil des Heeren
op dien tijd had geweest,
had ik geern willen keeren
van u dit zwaar tempeest.
Maar de Heer van hierboven
die alle ding regeert,
dien men altijd moet loven,
en heeft het niet begeerd.

13. Zeer prins'lijk was gedreven
mijn prinselijk gemoed,
standvastig is gebleven
mijn hart in tegenspoed.
Den Heer heb ik gebeden
van mijnes harten grond,
dat Hij mijn zaak wil reden,
mijn onschuld doen oorkond.

14. Oorlof, mijn arme schapen,
die zijt in grooten nood,
uw herder zal niet slapen,
al zijt gij nu verstrooid!
Tot God wilt u begeben,
zijn heilzaam woord neemt aan,
als vrome Christen leven;
't zal hier haast zijn gedaan!

15. Voor God wil ik belijden
en zijner groote macht,
dat ik te geenen tijden
den koning heb veracht,
dan dat ik God den Heere,
der Hoogster Majesteit,
heb moeten obediëren
in der gerechtigheid.

Vers 10 wederspoed = tegenspoed; Vers 11 opgezeten = te paard; heireskracht = legermacht; Vers 12 tempeest = storm; Vers 13 reden = behartigen; oorkond doen = verkondigen, bekend maken; Vers 14 oorlof = vaarwel; Vers 15 obediëren = gehoorzamen.

13. WIJ WILLEN HOLLAND HOUDEN

Woorden van Mr. H. W. van der Mey

Muziek van Arnold Spoel.

Wij wil-len Hol-land hou-en, ons Hol-land, hier maar klein! Wij

blij-ven 'thou-en trou-we, wat ook zijn lot, moog zijn! En

wie ons denkt te drei-gen en denkt te ne-men ooit. Hij

zal ons land niet krij-gen, wij ge-ven Hol-land nooit! Hij

zal ons land niet krij-geen, wij ge-ven Hol-land nooit!

2. En vast aan onze zijde, zal Hollands Leeuw daer staan:
Die zal het nimmer lijden, dat Holland zal vergaan.
Zoolang de Leeuw zal dragen, zijn zwaard en zijne kroon
Zal hij ons land ook schragen en staan naast volk en troon! (2x)

3. Ons Holland zal niet vallen, zal nimmermeer vergaan:
De Leeuw staat met ons allen, zal met ons blijven staan!
De Leeuw zal Holland houden, zijn zwaard en zijne kroon
En tot den dood getrouwe, bewaken volk en troon! (2x)

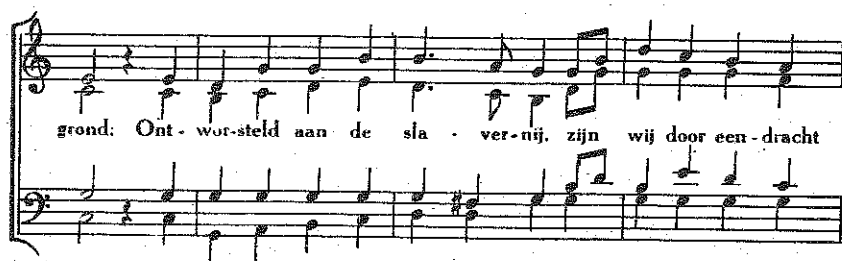
14. WIJ LEVEN VRIJ, WIJ LEVEN BLIJ

Woorden van M. J. Brand van Cabauw.

Muziek van J. W. Wilms.

Wij le - ven vrij, wij le - ven blij op Neer - lands dier - bren

grond: Ont - wor - steld aan de sla - ver - nij, zijn wij door een - dracht

groot en vrij. Hier duldt de grond geen dwing - lan - dij. Waar

vrij - heid eeu - wen stond. Waar vrij - heid eeu - wen stond.

2. Hoe dierbaar is ons 't Vaderland, der Helden bakermat.
Der kunsten wieg, 't gezegend strand,
Waar 't heilig recht zijn zetel plant
En deugd met een fluweelen band
Vorstin en volk omvat (2x)

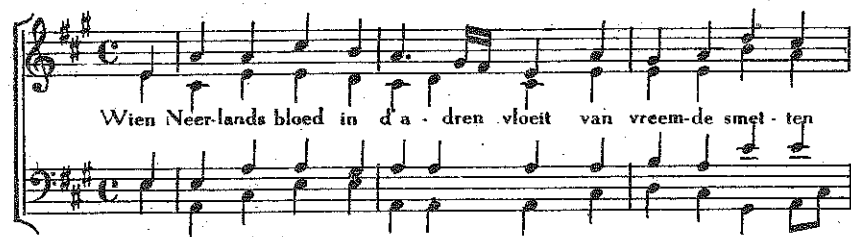
3. Wij leven vrij, wij leven blij, wij dienen ééne God.
Wat ook 't verschil in dienen zij, de wet laat ied'ren godsdienst vrij.
Vereend als broeders juichen wij:
Gezegend is ons lot. (2x)

4. Zoo leven w'altijd vrij en blij op Neerlands dierbren grond,
Door trouw aan eigen wetten vrij, praalt Neerland in der volken rij.
En 't Vaderland blijft groot en vrij.
Tot 's wereldds avondstond. (2x)

15. WIEN NEERLANDS BLOED IN D' ADREN VLOEIT (Marschlied tijdens de Tiendaagsche Veldtocht.)

Woorden van H. Tollens Czn.

Muziek van J. W. Wilms.

Wien Neer-lands bloed in d'a - dren vloeit van vreem-de smet - ten

vrij: Wiens hart voor land en ko - ning gloeit, ver - heff den zang als

wij! Hij stell' met ons, ver-eend van zin, met on - be - klem - de

borst Het God - ge - val - lig feest - lied in voor

Va - der - land en Vorst, voor Va - der - land en Vorst.

2. Bescherm o God, bewaak den grond, waarop onz' adem gaat.
De plek waar onze wieg op stond, waar eens ons graf op staat.
Wij smeeken van Uw Vaderhand, met diepgeroerde borst,
Behoud voor 't lieve Vaderland, voor Vaderland en Vorst, voor Vaderland en Vorst.

3. Dring' huid van uit ons feestgedruisch de beë Uw hemel in:
Bewaar den Vorst, bewaar zijn huis en ons, zijn huisgezin.
Doe nog ons laatst en jongst gezang dien eigen wensch gestand:
Bewaar o God den koning lang en 't lieve Vaderland, en 't lieve Vaderland.

16. ALLE MAN VAN NEERLANDS STAM

Woorden van J. G. Nijk.

Muziek van H. J. den Hertog.

Al - le man van Neer - lands stam, voe - len zich der vaad - ren . zo - nen

Wil - len vrij op 't plek - je wo - nen, dat hun tot een erf - deel kwam.

Ei - gen mees - ter, nie - mands knecht, recht en slecht, Sta - len

vuist en rap - pe hand, zoo is 't volk van Ne - der - land.

2. Toen, gezengd door oorlogsvlam, 't Vaderland was in gevaren,
Vochten wij wel tachtig jaren, tot er heerlijke uitkomst kwam.
Offerden met mannenmoed goed en bloed,
Tot het klonk langs beemd en strand: „Vrij is 't volk van Nederland”

3. Zoo zal 't zijn door d'eeuwen heen: vrije Friezen, ronde Zeeuwen,
Gehes helden, Hollands leeuwen, één voor allen, allen één!
Aan Wilhelmus van Nassau, hou en trouw,
Blijft ons aller hart verpand, aan ons dierbaar Nederland!

17. O SCHITTRENDE KLEUREN VAN NEDERLANDS VLAG

Woorden van Dr J. P. Heije.

Muziek van W. Smits.

O schitt-ren-de kleu-ren van Ne-der-lands vlag Wat

wap-pert gij hier langs den vloed! Hoe klopt ons het har-te van

vreugd' en ont-zag. Wan-neer het uw ba-nen be-groet. Ont-

pleet u. waai uit nu bij nacht en bij dag. Gij zijt ons het

tee-ken. o hei-li-ge vlag Van trouw en van vroom-heid. van

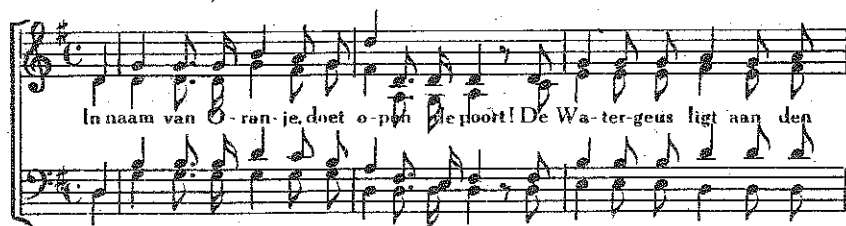
vroom-heid en moed. Van trouw en van vroom-heid en moed.

2. Of is niet dat blauw in zijn smetlooze pracht
Der trouw onze vad' ren gewijd?
Of tuigt niet dat rood van hun manlijke kracht
En moed in zoo menigen strijd?
Of wijst niet die blankheid, zoo rein en zoo zacht,
Op vroomheid, die zegen van Gode verwacht,
Den zegen, die cenig, die cenig gedijt. (2x)
3. Waai uit dan o vlag, zij een tolk onzer beë,
Om trouw en om vroomheid en moed.
De wereld ontzie U op golven en reë,
Maar daaldet gij ooit op den vloed —
Wij heffen Uw wit uit de schuimende zee
En voeren naar 't blauw van den hemel U mee,
Al kleurt zich, al kleurt zich uw rood met ons bloed. (2x)

18. IN NAAM VAN ORANJE, DOET OPEN DE POORT

(Op de inneming van den Briel, 1572.)

Woorden van A. J. Schooleman.

In naam van O - ran - je, doet o - pen de poort! De Wa - ter - geus ligt aan den

wal De vloot - voogt der Geuzen, hij maakt geen accoord. Hij vordert den Briel al uw

val. Dat is het be - vel van Lu - mey op mijn eer. En

bur - gers hier baat nu geen te - genstand meer. De Wa - ter - geus komt om den

Briel De Wa - ter - geus komt om den Briell

2. De vloot is met vijfduizend koppen bemand,
De mannen zijn kloek en vol vuur,
Een oogenblik nog en zij stappen aan land,
Zij wachten bericht binnen 't uur.
Gij moogt dus niet dralen, doe open de poort!
Dan nemen de Geuzen terstond zonder moord
Bezit van de vesting den Briel,
Bezit van de vesting den Briell

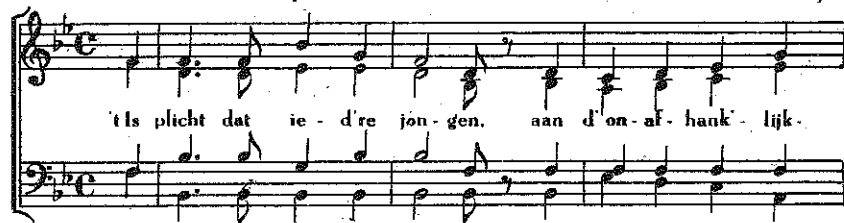
3. Komt, geeft de verzeek'ring, 'k moet spoedig terug,
De klok heeft het uur reeds gemeeld.
Ik zeg 't u, geeft gij mij de sleutels niet vlug
Dan is reeds uw vonnis geveld.
De wakkere Geuzen staan tandknersend klaar
Zij wetten hun zwaarden, en maken zich klaar
En zweren: „Den dood of den Briell!”
En zweren: „Den dood of den Briell!”

4. Hier dringt men naar buiten, daar schoolt men bijeen,
En spreekt over Koppelstoks last:
„De stad in hun handen of anders den dood...”
't Besluit tot het eerste staat vast.
Maar nauwelijks is daarmee de veerman geleid,
Of Simonsz. de Rijk heeft de poort gerammeeld!
En zoo kwam de Geus in den Briel,
En zoo kwam de Geus in den Briel.

19. 'T IS PLICHT DAT IED'RE JONGEN

Woorden van J. J. F. Wap.

Muziek van C. A. Brandts Buys.

't is plicht dat ie - d're jon - gen, aan d'on - af - hank - lijk.

heid Van zijn ge - lief de Va - der - land zijn

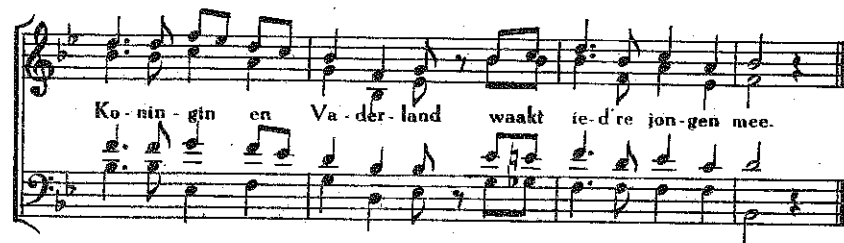
bes - te krach - ten wijdt! Hoe - zee! hoe - zee! Voor Ne - der - land, hoe -

zee! Hoe - zee! hoe - zee! Voor Ne - der - land, hoe - zee! Voor

Ko - nin - gin en Va - der - land waakt ie - d're jon - gen mee. Voor

Ko - nin - gin en Va - der - land waakt ie - d're jon - gen mee.

2. Als Vaderlandsche jongens, beminnen wij den grond
 Waarop het graf der vaad'ren staat en onze wieg eens stond
 Hoezee! Hoezee! Voor 't Vaderland, hoezee! (2x)
 Voor Koningin en Vaderland waakt ied're jongen mee. (2x)

3. Komt ooit de vijand naken, is 't Vaderland in nood,
 Dan staan wij pal en blijven het getrouw tot in den dood,
 Hoezee! hoezee! Voor Nederland, hoezee! (2x)
 Ja Nederland, wij allen zijn U trouw tot in den dood. (2x)

4. Slechts eendracht maakt ons machtig, zij immer het parool:
 Een driekleur met oranjestrik, van vrijheid het symbool.
 Hoezee! hoezee! Voor Nederland, hoezee! (2x)
 Voor 't Vorstenhuis en Nederland waakt ied're jongen mee. (2x)

20. GRAUW IS UW HEMEL

Woorden van E. J. Potgieter.

Grauw is uw he - mel en stor - mig uw s..and.

Naakt zijn uw dui - nen en ef - fen uw vel - den. U schiep na - tuur met een

stief, moe - den - hand. Toch heb ik in - nig u lief. o mijn land.

2. Al wat gij zijt is der Vaderen werk,
Uit een moeras wrocht de vlijt van die helden,
Beide de zee en den dwingland te sterk,
Vrijheid een tempel en Godsvrucht een kerk.

3. Blijf wat ge waart, toen ge blonkt als een bloem;
Zorg dat Europe den zetel der orde,
Dat de verdrukke zijn wijkplaats u noem'.
Land mijner vad' ren, mijn lust en mijn roem!

4. En wat de donkere toekomst bewaart,
Wat uit haar zwangere wolken ook worde,
Lauw'ren behoorren aan 't vleklooze zwaard.
Land, eens 't vrijst' en gezegendst' der aard.

21. WAAR DE BLANKE TOP DER DUINEN

Woorden van P. Louwerse.

Muziek van Richard Hol.

Waar de blan-ke top der dui-nen schit-tert in den zon-ne-
gloed En de Noord-zee vriend-lijk hrui-send. Neer-lands
smal-le kust be-groet. Juich ik aan het vlak-ke
strand Juich ik aan het vlak-ke strand 'k heb U
lief, mijn Ne-der-land, 'k heb U lief, mijn Ne-der-land!

2. Waar het lachend groen der heuvels,
't Kleed der stille heide omzooit,
Waar langs rijk beladen velden,
Rijn of Maas of Schelde stroomt,
Klinkt mijn lied op ouden trant,
Klinkt mijn lied op ouden trant:
'k Heb u lief, mijn Nederland. (2x)

3. Blijf gezegend, land der Vad'ren,
Make u eendracht sterk en groot;
Blijve 't volk der Koninginne
Houw en trouw in nood en dood!
Doe zoo ieder 't woord gestand,
Doe zoo ieder 't woord gestand:
'k Heb u lief, mijn Nederland. (2x)

22. HEB JE VAN DE ZILVEREN VLOOT WEL GEHOORD

(Op de verovering van de Spaansche Zilvervloot, 1628.)

Woorden van Dr. J. P. Heije.

Muziek van J. J. Viotta.

Heb je van de zil - ve - ren vloot wel ge - hoord De

zil - ve - ren vloot van Span - je? Die had er veel Spaan - sche

mat - ten aan boord En ap - pel - tjes van O - ran - je. Piet

Hein. Piet Hein. Piet Hein. zijn naam is klein Zijn

da - den ben - nen groot. zijn da - den ben - nen groot: die heeft ge -

won - nen. de zil - ve - ren vloot. die heeft ge -

won - nen. ge - won - nen de zil - v - ren vloot.

2. Zei toen niet Piet Hein met een aalwaerig woord:
„Wel jongetjes van Oranje.
Kom klim 'reis aan dit en aan dat Spaansche boord.
En rol me die matten van Spanje!”
Piet Hein, enz.
3. Klommen niet de jongens als ratten in 't want.
En vochten ze niet als leeuwen?
Ze maakten de Spanjers duchtig te schand'
Tot in Spanje klonk hun schreeuwen.
Piet Hein, enz.

4. Kwam er nu nog eenmaal zoo'n zilveren vloot,
 Zeg zou jelui nog zoo kloppen?
 Of zoudt ge U veilig en wel, buiten schoot,
 Maar stil in je hangmat stoppen?
 „Wel! Neerlands bloed, dat bloed heeft nog wel moed.
 Al bennen we niet groot. (2 x)
 We zouden winnen de zilveren vloot.
 We zouden winnen, nog winnen een zilveren vloot!”

23. WIE GAAT ER MEE. OVER ZEE?

Woorden van Dr. A. D. Loman,

Muziek uit Valerius „Gedenck-Clanck”

Wie gaat mee, gaat mee o - ver zee? Houd het roer recht!

Wie gaat mee

Frisch waait de wind langs de ree. Blijft g' in 't nest, in 't nest, met de

Blijft g' in 't nest.

rest? Houd het roer recht! Ons lijkt de zee tal - le -

best! Wie wat wor - den wil, wel die zit niet stil. Neen hij

trek - ke 't zee - gat uit. Zie hem wacht rij - ke buit.

2. Bij de hand, bij de hand voor het land!
 Houd het roer recht!
 Zoo klinkt het luid van allen kant.
 Voor u uit het oog en omhoog,
 Houd het roer recht!
 Dat u geen storm verrassen moog!
 Met het oog in 't zeil
 En voor niemand veil,
 Stuur de zeeman 't zwemmend paard,
 Nooit voor iemand vervaard.

Een hoezee, hoezee voor de zeel
 Houd het roer recht!
 Jongens van Holland, roept het mee:
 Hier is 't veld, is 't veld voor den held
 Houd het roer recht!
 Hier toont de man wat hij geldt.
 Onder 't zeemansbuis,
 Daar is moed nog thuis,
 In zijn vuist ligt heel z'n lot,
 Niemand vreest hij dan God.

24. FERME JONGENS, STOERE KNAPEN

Woorden van Dr J. P. Heije.

Muziek van J. J. Viotta.

Fer-me jon-gens, stoe-re kna-pen, foot hoe sul-fend sta-je
 daar. Zijt ge dan niet wel-ge-scha-pen. zijt ge
 niet van zee-sen klaar? Schaam je jon-gens en ga
 mee. naar de zee. naar de zee. Schaam je
 jon-gens en ga mee. naar de zee. naar de zee.

2. Dat 's een leven van plezieren,
 Dat 's een leven van stavast,
 Zoo de wereld rond te zwieren
 In het topje van den mast.
 Thuis te zijn op ted're reë.
 Kom, ga mee, naar de zee!
 Schaamtje, jongens, en ga mee
 Naar de zee, naar de zee!

3. Laat ze pruilen, laat ze druilen,
 Laat ze schuilen aan het strand;
 Loopt Jan Salie op zijn muilen,
 Jan Courage kiest het want.
 Hola, bootsman! alles ree?
 Wij gaan mee, naar de zee!
 Hola, bootsman! alles ree?
 Wij gaan mee, naar de zee!

25. DE KABELS LOS, DE ZEILEN OP

Woorden van Dr. J. P. Heije.

Muziek van J. J. Viotta.

De ka-bels los, de zei-len op, dat gaat er op een
 va-ren. Al wa-ren wij sin-jeurs aan wal, ons hart lei in de
 ba-ren. Een Hol-landsch kind, dat is be-kend. Die
 vindt in zee zijn e-le-ment. jo-ho, jo-ho, jo-ho.
 Die vindt in zee zijn e-le-ment.

2. En zijn we zoo geen banjets meer
 Als in verleden dagen,
 Toen ieder voor Jan Compagnie
 Een sliker had geslagen;
 Toch zeilen wij op ied're zee
 Zoo goed nog als de beste mee.
 Joho, joho, joho, joho!
 Zoo goed nog als de beste mee.

3. Hoezee dan, jongens, in het want!
 De handen uit de mouwen.
 Laat Duitscher, Noor of Engelschman
 Niet klimmen in je touwen.
 Dan kan je varen zonder peil
 Al blies de Nikker in het zeil.
 Joho, joho, joho, joho!
 Al blies de Nikker in het zeil!

26. BOVEN GENT RIJST, EENZAAM EN GRIJSD

Woorden van A. Rodenbach.

Muziek van J. Destoop.

Bo - ven Gent rijst, een - zaam en grijsd.

't Oud Bel-fort, zin-beeld van 't ver - le - den; Som-ber en-groot-sch.

Steeds stom en doodsch, Treurt de ou - de held op't Gent van

he - den; Maar soms hij rilt. en eens-klaps gilt Zijn bron-zen

stem - me door de ste - de. Trilt in uw graf.

trilt Gent - sche hel - den. Gij Jan Hy - oens.

gij Ar - te - ve - den: Mijn naam is Roe - land.

'k klep - pe brand En lui - de storm in Vlaan - der - land!

2. Een bont verschiet, schiept 't bronzen lied
Prachtig weer toov'rend mij voor d'oogen.
Mijn ziel erkent, het oude Gent:
't Volk komt gewapend toe gevlogen
't Land is in nood: „Vrijheid of dood!“
De gilden komen aangelogen.
'k Zie Jan Hy-oens *), 'k zie d'Artevelde.
En stormend roept Roeland de helden:
Mijn naam is Roeland, 'k kleppe brand
En luide storm in Vlaanderland!

3. O heldenvolk, o reuzenvolk,
O pracht en macht van vroeger dagen!
O bronzen lied, 'k wete Uw bedied.
En ik versta 't verwijtend klagen.
Doch wees getroost: zie 't Oosten bloost
En Vlaand'rens zonne gaat aan 't dagen.
Vlaand'ren den Leeuw! Tril, oude toren
En paar uw lied met onze koren,
Zing: ik ben Roeland, 'k kleppe brand,
Luide triomfe in Vlaanderland!

*) Volksheld in 1379.

27. IK HOOR TROMPETTEN KLINKEN

Woorden van Dirk R. Camphuysen.

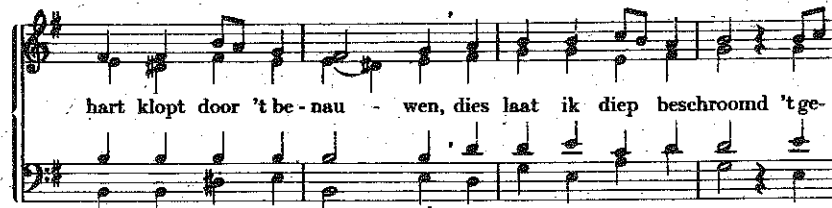
Muziek van Ch. Martens (Charles Lamy).
(Harmonisatie: Leo Mens.)

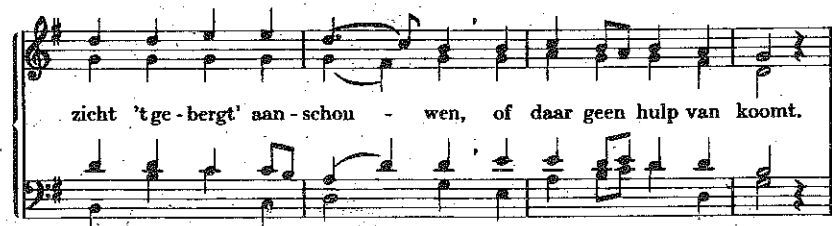
1. Ik hoor trom-pet - ten klin - ken, de vij - and is na - bij! Ik

zie har - nas - sen blin - ken, en nie - mand is met mij! Het

hart klopt door 't be - nau - wen, dies laat ik diep beschroomd 'tge -

zicht 'tge - bergt' aan - schou - wen, of daar geen hulp van kooft.

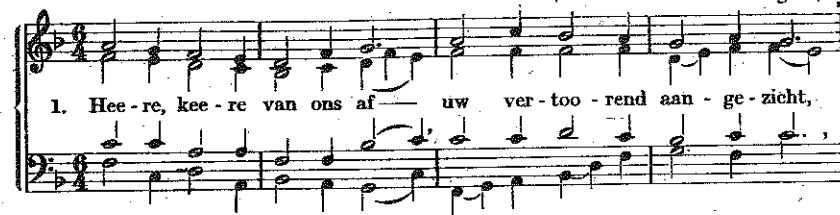
2. Daar is geen hulp voorhanden,
voorhanden dan van God:
van God, die 's werlds landen
heeft onder zijn gebod;
van God, die 's werlds lichten
heeft onder zijn gebied,
en die 't weleer al stichtte,
wat 's menschen ooge ziet.

Met toestemming overgenomen uit den nieuwen bundel der Ned. Herv. Kerk.
Melodie met toest. overgen. van de Stichting Van Woensel Kooy.

28. HEERE KEERE VAN ONS AF

(Uit Valerius' „Gedenck-Clanck")

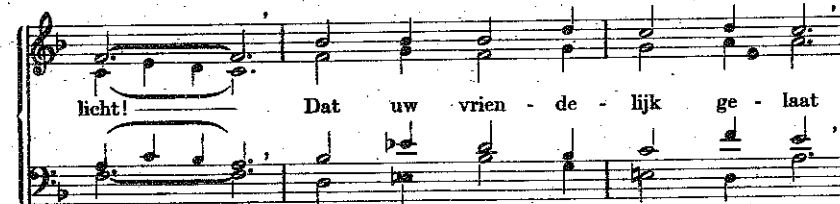
Engelsche melodie (16e eeuw).
(Harmonisatie: Adr. Engels.)

1. Hee - re, kee - re van ons af — uw ver - too - rend aan - ge - zicht,

en door deez' ver - dien - de straf — ons ver - blind ver - stand ver -

licht! — Dat uw vrien - de - lijk ge - laat

lich - tend o - ver ons mag staan, — en uw uit - ver -

ko - rer zaad — eens toch mag met vre - de gaan.

Met toestemming overgenomen uit den nieuwen bundel der Ned. Herv. Kerk. 69

2. Toom en breidel 's vijands macht,
die 't al in beroeren stelt.
Heer, verschijn eens zoo met kracht,
dat hij ruimen moet het veld,
en uw volk na zulk een werk
veilig eenmaal opgaan mag
in uw lieve, heil'ge Kerk,
u te loven nacht en dag.

3. Doch zoo 't U believeu zal,
dat Gij ons nog langer zult
laten in dit ongeval,
geef ons, Heere, toch geduld.
Laat dan uwen wil geschiën,
want voorzeker en gewis
Gij kunt weten en voorzien,
wat ons meest van noode is.

29. O GOD, DIE DROEG ONS VOORGESLACHT

Woorden van Is. Watts.
(Vertaling van Dr E. L. Smelik.)

Muziek van William Croft.
(Harmonisatie: Johanna Wagenaar.)

2. Gevlucht naar uwen vasten troon,
vindt ieder schuil en schut,
waar eeuwig hij beveiligd woon',
verstoken in uw hut.
3. Gij zijt, van vóór Gij zee en aard
hebt door uw woord bereid,
altijd dezelfde, die Gij waart,
de God der eeuwigheid!
4. En duizend jaar gaan als de dag
van gist'ren voor U heen,
een schaduw, een gedachte vaag,
een nachtwoak, die verdween.
5. De tijd draagt alle menschen voort
op zijn gestagen stroom;
ze zijn als gras, door zon verdord,
vervluchtigd als een droom.
6. O God, die droeg ons voorgeslacht
in tegenspoed en kruis,
wees ons een gids in storm en nacht,
en eeuwig ons tehuis!

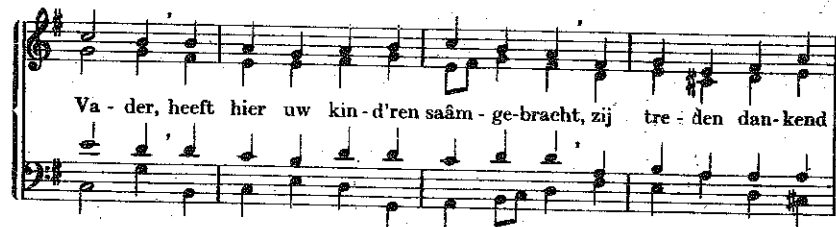
30. EEN JAAR ZINKT IN DER TIJDEN NACHT

Woorden van S. J. van den Bergh.

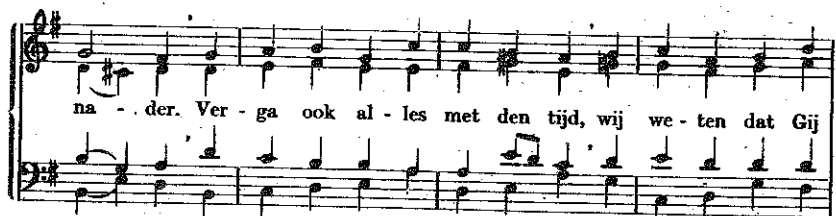
Muziek: J. G. Bastiaans.
(Harmonisatie: Adr. Engels.)

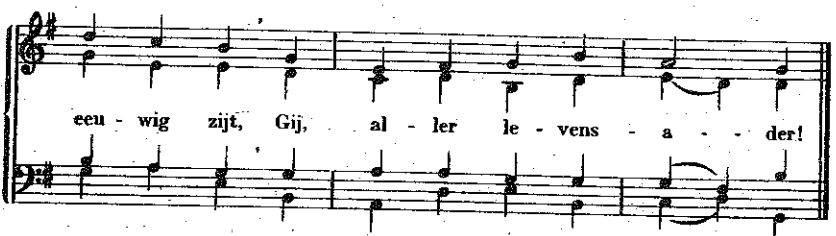
1. Een jaar zinkt in der tij - den nacht. Zijn laat - ste stond, o

Va - der, heeft hier uw kin - d'ren saâm - ge-bracht, zij tre - den dan - kend

na - der. Ver - ga ook al - les met den tijd, wij we - ten dat Gij

eeu - wig zijt, Gij, al - ler le - vens - a - - der!

2.

3.

Neem aan ons staam'lend dankgebed!
Waar w' in 't verleden staren,
hebt Gij behoed, gesterkt, gered
uit lijden en gevaren.
Waar 't oog niets zag dan leed en nood,
waart Gij het, die ons uitkomst boodt
en zeeg'nend woudt bewaren.

Wij voelen in deez' avond weer
ons tot U heen gedreven;
zou alles ons ontzinken, Heer,
Gij zult ons niet begeven,
Gij, die ons troost en sterkt en laaft,
die uwen eigen Zoon ons geeft
voor dit en 't eeuwig leven!

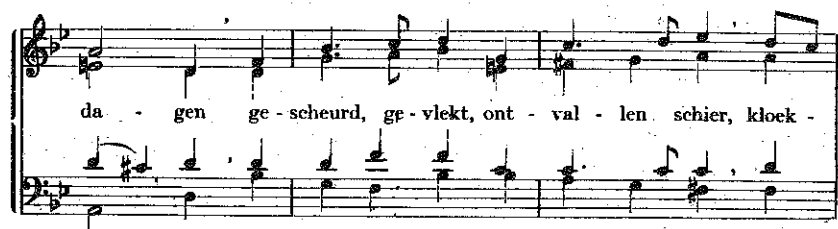
31. HET LEVEN IS EEN KRIJGSBANIER

Woorden van Guido Gezelle.

Muziek van Julius Röntgen.
(Harmonisatie: Leo Mens.)

1. Het le - ven is: een krijgs - ba - nier, door goed' en kwa - de

da - gen ge - scheurd, ge - vлект, ont - val - len schier, kloek -

moe - dig voor - waarts dra - - - gen!

2. Men tuimelt wel en wonden krijgt
men dikwijls, dicht' en diepe;
't en vlucht geen weerbaar man, die strijdt,
of hem de dood beliepe!
3. Het leven is: geen vreed' alhier,
geen wapenstilstand vragen.
Het leven is: de kruisbanier
tot in Gods handen dragen!

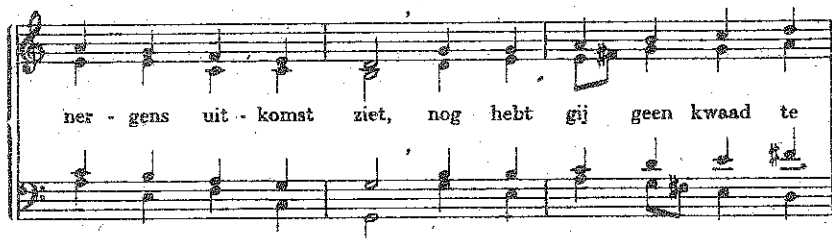
32. IS DE NOOD ZOO HOOG GEREZEN

Woorden van Cath. A. van Lier,

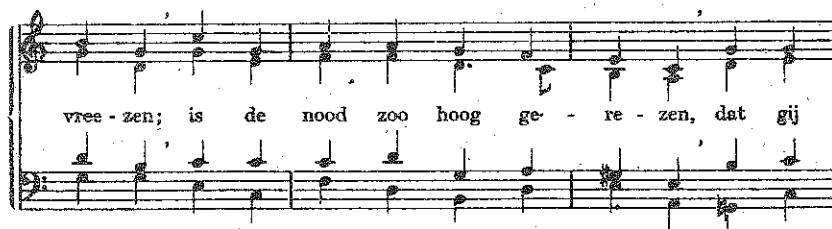
Muziek van Corn. de Pauw.
(Harmonisatie: Johanna Wagenaar.)

1. Is de nood zoo hoog ge - re - zen, dat gij

ner - gens uit - komst ziet, nog hebt gij geen kwaad te

vree - zen; is de nood zoo hoog ge - re - zen, dat gij

ner - gens uit - komst ziet: God, uw God ver - geet u niet!

2. Vest in bang' en droeve dagen
al uw hoop op Hem alleen,
schroom niet Hem om hulp te vragen;
vest in bang' en droeve dagen
al uw hoop op Hem alleen:
Hij kan helpen, Hij alleen.
3. 'k Weet, zijn woord is: ja en amen,
zijn beloften falen niet,
nimmer zal Hij ons beschamen;
'k weet, zijn woord is: ja en amen,
zijn beloften falen niet:
zalig hij, die tot Hem vliedt!
4. Ja, in duizend bange stonden
heeft Hij steeds getroost, gered,
eeuwig wordt Hij trouw bevonden;
ja, in duizend bange stonden
heeft Hij steeds getroost, gered
op het kinderlijk gebed.

33. NEEM, HEER, MIJN HANDEN BEIDE

Woorden van Julie von Hausmann.

Muziek van Ph. Fr. Silcher.
(Harmonisatie: Adr. Engels.)

1. Neem, Heer, mijn bei - de han - den en leid uw kind, tot

ik aan d'eeuw'-ge stran - den de rus - te vind! Te

zwaar valt m'el - ke schre - de, als 'k U ver - laat. O,

neem mij met U me - de, daar waar Gij gaat!

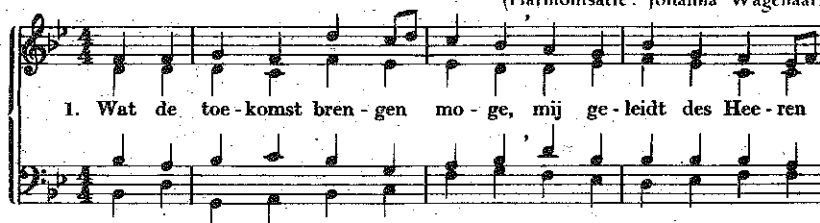
2. O, doe genaad' ervaren
aan 't bevend hart,
en breng het tot bedaren
bij vreugd en smart!
Laat m' aan uw voeten rusten,
mij, hulp'loos kind,
vertrouwen en berusten,
voor d'uitkomst blind!

3. En blijft m'ook soms verborgen
uw groote macht,
Gij voert mij tot den morgen,
ook door den nacht.
Neem dan mijn beide handen
en leid uw kind,
tot ik aan d'eeuw'ge stranden
de ruste vind!

34. WAT DE TOEKOMST BRENGEN MOGE

Woorden van Jacqueline v. d. Waals.

Muziek van John Zundel.
(Harmonisatie: Johanna Wagenaar.)

1. Wat de toe-komst bren - gen mo - ge, mij ge - leidt des Hee - ren

hand; moe - dig sla ik dus de oo - gen naar het on - be - ken - de

land. Leer mij vol - gen zon - der vra - gen; Va - der, wat Gij doet is

goed! Leer mij slechts het he - den dra - gen niet een rus - tig kal - men moed!

2. Heer, ik wil uw liefde loven,
al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft gelooven,
ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij uw wegen duister,
zie, ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al uw luister,
als ik in uw hemel kom!

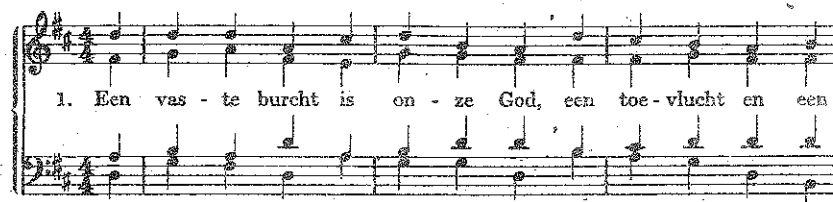
3. Laat mij niet mijn lot beslissen:
zoo ik mocht, ik durfde niet.
Ach, hoe zou ik mij vergissen,
als Gij mij de keuze liet!
Wil mij als een kind behand'len,
dat alleen den weg niet vindt:
neem mijn hand in uwe handen
en geleid mij als een kind.

4. Waar de weg mij brengen moge,
aan des Vaders trouwe hand
loop ik met gesloten oogen
naar het onbekende land.

35. EEN VASTE BURCHT IS ONZE GOD

Woorden van Maarten Luther.

Muziek van Maarten Luther.
(Harmonisatie: Leo Mens.)

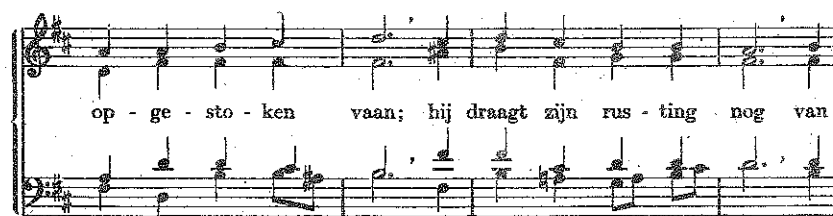
1. Een vas - te burcht is on - ze God, een toe - vlucht en een

to - - ren. Zijn macht be - vrijdt van 't ban - ge lot, dat

ons nu is be - scho - ren. De vij - and rukt vast aan met

op - ge - sto - ken vaan; hij draagt zijn rus - ting nog van

gru - wel en be - drog: nooit zag men zijns ge - lij - - ke.

Met toestemming overgenomen uit den nieuwen bundel der Ned. Herv. Kerk. 79

2. Met onze macht is 't niets gedaan:
 wij zijn alras verloren.
 Maar d'een'ge, die ons bij kan staan,
 God heeft Hem ons verkoren.
 Vraagt gij zijn naam, zoo weet,
 dat Hij de Christus heet.
 Der legerscharen Heer
 is onze tegenweer;
 Hem blijft in 't eind de zege.
3. Al trekken op van allen kant
 de helsche legerscharen,
 wij vreezen niet! De Heer houdt stand,
 Hij zal zijn volk bewaren.
 Hoe ook de vijand woedt,
 wij staan hem voet voor voet,
 wij tarten zijn geweld:
 zijn vonnis is geveld:
 één woord en hij moet wijken.
4. Het woord, dat zult gij laten staan,
 en niets daarbij verzinnen.
 De Heer gaat in den strijd vooraan:
 zijn Geest doet overwinnen.
 Al rooft g'ons al ons goed,
 vrouw, kind, en eer en bloed,
 ontnem 't ons alles vrij!
 Gij wint er toch niets bij:
 het Rijk blijft ons behouden!

36. O HEER, DIE DAAR DES HEMELS TENTE SPREIDT

(Nederlandsch danklied uit 1585)

Engelsche melodie (16e eeuw)

(Harmonisatie: Adr. Engels.)

1. O Heer, die daar des he - mels ten - te spreidt, en wat op

aard is, hebt al - leen be - reid, het schui - mig, woe - dig meer kunt ma - ken

stil - le, en al - les doet naar u - wen lie - ven wil - le, wij

slaan het oog tot U om - hoog, die ons in angst en nood, ver -

los - sen kondt, tot al - ler stond, ja zelfs ook van den dood.

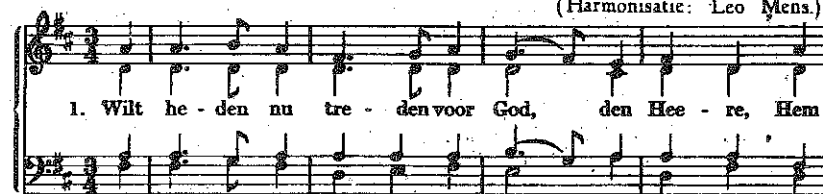
2. Als gij, o vrome, dikwijls hebt gesmaakt,
vermaakt u nu vrij, dat u 't harte raakt!
Looft God den Heer met zingen en met spelen,
en roept vrij uit tesaam met luider keelen:
„Hadd' ons de Heer
— Hem zij al d'eer —
alzo niet bijgestaan,
wij waren lang
— ons was zoo bang —
al in den druk vergaan!”

Vers 1 kondt = kunt; Vers 2 gesmaakt = geleden; vermaakt u = keert tot u zelf in.

37. WILT HEDEN NU TREDEN.

(Danklied na de overwinning van Prins Maurits, 1597)

Nederlandsche melodie (16de eeuw)
(Harmonisatie: Leo Mens.)

Met toestemming overgenomen uit den nieuwen bundel der Ned. Herv. Kerk

2. Ter eeren ons Heeren wilt al uw dagen
dit wonder bijzonder gedenken toch.
Maakt u, o mensch, voor God steeds wel te dragen,
doet ieder recht en wacht u voor bedrog!
3. Bidt, waket en maket, dat g'in bekoring
en 't kwade met schade toch niet en valt.
Uw vroomheid brengt den vijand tot versterking,
al waar' zijn rijk nog eens zoo sterk bewald!

Vers 3 bekoring = verzoeking; vroomheid = moed, flinkheid, betrouwbaarheid.

38. KOMT NU MET ZANG

(Nederlandsch danklied 1572)

Fransche melodie (16e eeuw)

(Harmonisatie: Johanna Wagenaar.)

1. Komt nu met zang van zoe - te to - nen en u met sna - ren-

spel ver - blijdt! Zingt op en wilt al - om be - too - nen,

dat gij van har - te vroom - lijk zijt. Juicht God ter eer, zijn

lof vermeer', die zul - ken groot - ten werk ge - daan heeft voor zijn Kerk!

2. In Israël was dat een wijze,
valt met hen ook den Heer te voet:
dat elk nu toch God roem' en prijze,
die ons zooveel weldaden doet.
Roept overal
met groot geschal:
„Lof, prijs en dank alleen
zij God en anders geen!”

3. De Heer heeft eertijds zijnen volke
geholpen uit veel angst en pijn.
Hij geeft ja wel een duist're wolke,
maar weer daarna schoon zonneshijn.
Lof zij dien Heer,
die ons ook weer
geeft, na veel smart en druk,
veel zegen en geluk.

Vers 2. Wijze = manier, gewoonte

Met toestemming overgenomen uit den nieuwen bundel der Ned. Herv. Kerk. 85

39. DANKT, DANKT NU ALLEN GOD

Woorden van M. Rinckart.

Muziek van Joh. Crüger.
(Harmonisatie: Leo Mens).

1. Dankt, dankt nu al - len God met blij - de feest - ge-

zan - gen! Van Hem is 'theug'-lijk lot, het heil, dat wij ont-

van - gen. Hij ziet in Chris - tus ons al - tijd ge - na - dig

aan, en heeft ons dag aan - dag met goed - heid o - ver - laân.

2. Hij, d'eeuwig rijke God,
wil ons reeds in dit leven
zijn vreed' en heilgenot,
als aan zijn kind'ren geven.
Hij zal ons door zijn Geest
vermeerd'ren licht en kracht,
en ons uit allen nood
verlossen door zijn macht.
3. Lof, eer en prijs zij God
door aller scheps'len tongen,
op zijnen hemeltroon
aanbiddend toegezongen:
den Vader en den Zoon,
die met den Heil'gen Geest,
Drieëenig God, steeds blijft,
en immer is geweest!

40. GELUKKIG IS HET LAND

(Uit Valerius' „Gedenck-Clanck".)

Engelsche melodie (16e eeuw)
(Harmonisatie: Johanna Wagenaar.)

1. Ge - luk - kig is het land, dat God de Heer be - schermt, als

daar met moord en brand de vij - and rond - om zwermt, en

dat, men meent, hij zal — 'tschier o - ver - win - nen al: dat

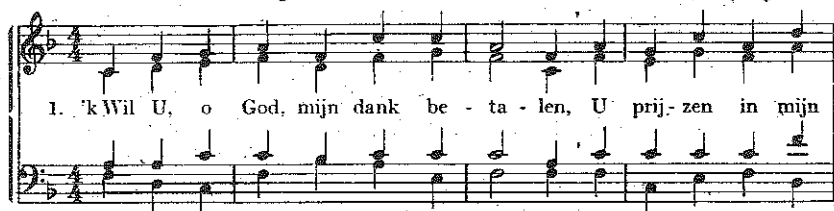
dan, dat dan, dat dan hij zelf komt tot den val.

2. Gedankt moet zijn de Heer,
de God, die eeuwig leeft,
dat Hij ons t'zijner eer
deez' overwinning geeft.
Wat wonder heeft de kracht
des Heeren al gewrocht!
O Heer, o Heer, o Heer,
hoe groot is Uwe macht!

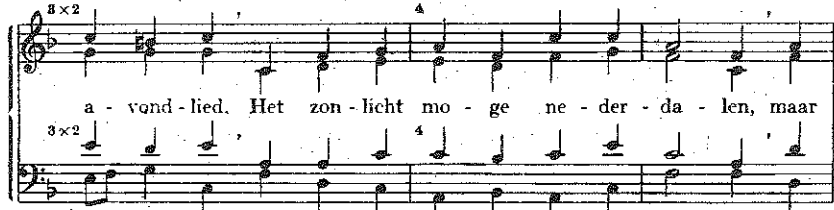
41. 'K WIL U, O GOD, MIJN DANK BETALEN

Woorden van H. A. Bruining.

Duitsche melodie (± 1700)
(Harmonisatie: Johanna Wagenaar.)

1. 'k Wil U, o God, mijn dank be - ta - len, U prij - zen in mijn

a - vond - lied. Het zon - licht mo - ge ne - der - da - len, maar

Gij, mijn Licht, be - geeft mij niet. Gij woudt mij met uw gunst om -

rin - gen, meer dan een va - der zorg - det Gij, Gij, mil - de

bron van ze - ge - nin - gen: zulk een ont - fer - mer waard Gij mij.

2. Uw trouwe zorg wou mij bewaren,
uw hand heeft mij gevoed, geleid;
Gij waart nabij in mijn bezwaren,
nabij in elke moeilijkheid.
Deez' avond roept mij na mijn zorgen
tot rust voor lichaam en voor geest.
Heb dank, reeds van den vroegen morgen
zijt Gij mijn heil en hulp geweest.
3. Dank Vader, dank voor die genade,
die ik als zondaar niet verdien;
sloegt Gij naar 't recht mijn zonden gade,
waar zou ik uwen toorn ontvliën?
Maar ik behoef niet meer te vreezen:
Gij spreekt mij vrij om Jezus' bloed;
dit zal 't verslagen hart genezen,
en vrede schenken aan 't gemoed.
4. Laat uwe hand mij nu ook dekken,
'k verlaat m' op U, ook in den nacht.
U word', als Gij mij weer zult wekken,
opnieuw mijn lofzang toegebracht.
En zoo ik nooit meer mocht ontwaken,
aan U beveel ik dan mijn geest,
om voor uw troon die rust te smaken,
die hier mijn uitzicht is geweest.
5. Ik weet, aan wien ik mij vertrouwe,
al wisselen ook dag en nacht.
Ik ken de rots, waarop ik bouwe:
hij faalt niet, die uw heil verwacht.
Eens aan den avond van mijn leven
breng ik, van zorg en strijden moe,
voor elken dag, mij hier gegeven,
U hooger, reiner loflied toe.

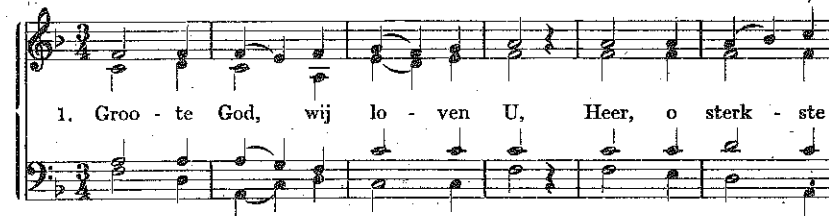
42. GROOTE GOD, WIJ LOVEN U

Naar: Te Deum, bewerking van Ignaz Franz (1719-1790)

Vertaling: Helene Swarth, de verzen 2 en 3 gewijzigd door H. A. van Bakel.

Duitsche melodie (18e eeuw)

(Harmonisatie: Leo Mens.)

2. Alles, wat U prijzen kan,
U, den Eeuw'ge, Ongeziene,
looft uw liefd' en zingt ervan!
Alle eng'len, die U dienen,
roepen U nooit lovensmoe:
„Heilig, heilig, heilig” toe!

3. Heer, ontferm U over ons.
open uwe Vaderarmen,
stort uw zegen over ons,
neem ons op in uw erbarmen!
Eeuwig blijft uw trouw bestaan...
laat ons niet verloren gaan!

43. HALLELUJAH, EEUWIG DANK EN EERE

Woorden van Abr. Rutgers.

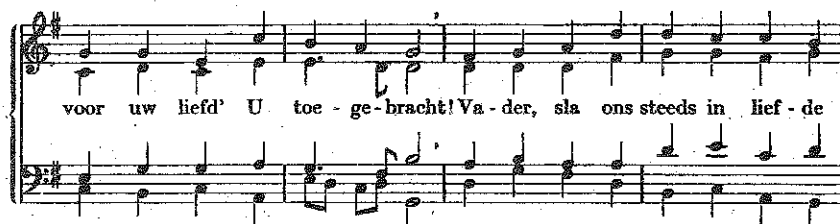
Hernhutter melodie (18e eeuw)
(Harmonisatie: Johanna Wagenaar.)

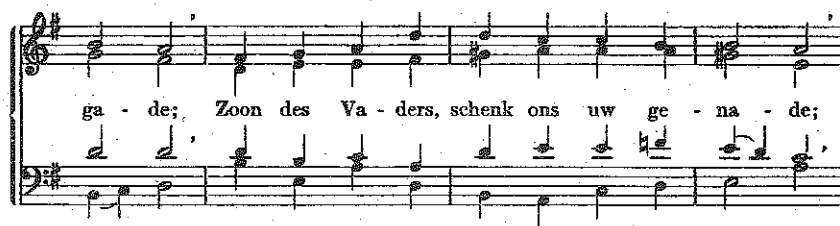
Hal - le - lu - ja, eeu - wig dank en ee - re, lof, aan - bid - ding,

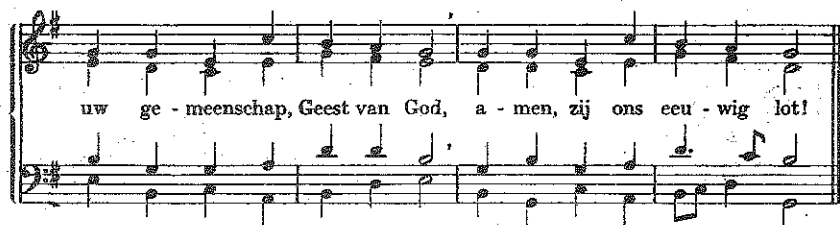
wijs - heid, kracht, word' op aard' en in den he - mel, Hee - re,

voor uw liefd' U toe - ge-bracht! Va - der, sla ons steeds in lief - de

ga - de; Zoon des Va - ders, schenk ons uw ge - na - de;

uw ge - meenschap, Geest van God, a - men, zij ons eeu - wig lot!